

Třetí vydání

Devítka

1. Na stébla trávy svou poslední píseň
bych jednou napsat chtěl,
než rozplyne se v tichu dým
mých laskavých let.

Už z podzimní zprávy mě přepadá tíseň
už dávno odešel
ten naivní klouček
co rád se rozdával všem.

- R: Léta čekání
obrousila hrany všech snů.
Třetí vydání
mý kariéry přenechám rád svým sousedům.

2. Na území bláznů a prodejných žen
jsem hledal to čím chtěl bych být,
však důkaz těch vět slyšených
jsem nepochopil.

A z falešný krásy vší záplavy jmen
mi zůstal v duši mír a klid
a přítel a Bůh,
nic víc jsem nemohl chtít.

- R: ...
Někdy vzpomínám
jak voněl zítřek nevědomých,
v obálkách mi k nám
nes lásku, jako kazatel pláč i král smích.

3. Probuzení, tak někde na konci léta,
kdy krajem letěl babí sníh,
já potřetí spad z oblaků na studenou zem.

Poražení, stáli jsme na konci světa,
tak daleko od věcí zlých,
pak začlo se hrát někde tam,
kam nedovidíš.

4. Věci dostaly spád já nased' a jel
ne někam a ne do nikam,
už nestačím číst názvy měst
a polykat prach.

Poslední holku co za svou jsem vzal,
jsem ztratil dřív než jsem ji měl,
u barových stolků sen o ranním lógru
mi zmizel dřív než ožít směl.

- R: Léta čekání...
Někdy vzpomínám...

Třikrát jsem si sáh
až na dno, víc to nemusím mít
prochozený práh
prý láska vrátka k životu prý můžu jít.

Na stébla trávy svou poslední píseň
bych jednou napsat chtěl.